

Breek mijn niet

Van dezelfde auteur:

Het geeft niet

Eerste druk@2014 Miranda Hillers

Foto cover: iancucristi- Fotolia

ISBN: 978-94-021-2577-1

www.mirandahillers.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, internet, of op welke wijze dan ook, zonder toestemming van Miranda Hillers.

Miranda Hillers

Breek mijn niet

Hoofdstuk 1

‘Heb je er zin in?’ Mijn vriend kijkt me liefhebbend aan. Hij houdt het portier van zijn zwarte “coole bak”, zoals ik zijn SUV noem, voor mij open zodat ik kan uitstappen.

Glimlachend kijk ik naar Frederick. ‘Ik heb altijd zin in jou, Freddie. Dat weet je toch?’

Hij ziet er knap uit in zijn antraciet kostuum. Daaronder draagt hij een groen overhemd die dezelfde kleur heeft als zijn prachtige ogen. Zachtjes drukt hij zijn lippen tegen de mijne aan. ‘Ik ook in jou, schatje.’

Mijn armen sla ik om zijn nek en kus hem terug, tergend langzaam.

Als we beiden meer willen dan elkaar te verslinden, laat hij zijn voorhoofd tegen die van mij aan liggen. ‘Soof, zullen we maar weer naar huis gaan?’ Zijn groene ogen kijken me doordringend aan. Door die blik smacht ik naar hem en wil inderdaad meer.

Het idee om zijn ellendige broer niet onder ogen te komen, spreekt me dusdanig aan dat ik mijn lichaam dicht tegen Freddie aan druk. Voordat ik een antwoord aan hem kan geven is mijn mond alweer bedekt en dwingt me open te gaan.

Onze tongen glijden speels om elkaar heen, ik kan er geen genoeg van krijgen. Gulzig neem ik zijn gezicht in mijn handen en geniet van de hartstochtelijke kus.

Hij kreunt overdreven. ‘Wat doe je toch met me.’ Hij haalt mijn handen van zijn gezicht en brengt ze naar zijn lippen. Een voor een geeft hij mijn vingers een kusje. ‘Laten we maar naar het feest gaan voordat ik je hier ter plekke neem.’

Ik knik instemmend en kom weer bij zinnen. Alleen hij kan me zo laten voelen. Begeerd.

We lopen via het zijpad om naar het feest van zijn ouders te gaan. Mijn mond viel open toen ik de eerste keer voor de woning van zijn ouders stond. Een enorme villa met een nog grotere tuin, waar ze vanavond hun 40-jarig huwelijksfeest geven.

‘We zullen eens kijken waar mijn ouders zijn.’ Freddie geeft een kneepje in mijn hand.

De vorige ontmoeting met hen was een beetje eigenaardig. Ik werd met zeer directe vragen in verlegenheid gebracht, voornamelijk door zijn moeder. Ik kon me nog net inhouden omdat Freddie zo verliefd naar me keek. We kenden elkaar toen maar enkele weken.

Met mijn witte, lange japon van satijn, die bewerkt is met groene en zwarte accenten, val ik niet op. De vrouwelijke gasten zien er allemaal uit om door een ringetje te halen. Ook alle heren dragen een kostuum of een driedelig pak.

‘Frederick!’ De vader van Freddie komt naar ons toegelopen. Je kunt zo zien dat het vader en zoon zijn. Dezelfde groene ogen, lang van lengte en brede schouders. De grijze haren, die verscholen zitten in zijn blonde haardos, maken hem een aantrekkelijk man voor zijn leeftijd.

‘Sophie, welkom.’ Vriendelijk steekt zijn vader zijn hand naar me uit die ik glimlachend aanneem.

‘Dank u wel, meneer. Gefeliciteerd met uw jubileum.’

‘Proficiat, pa’, begroet Freddie hem.

‘Je moeder staat daar, jongen.’ Freddie’s vader wil ons voorgaan, maar een echtpaar dat ook net arriveert, feliciteert hem.

‘We gaan zelf wel zoeken, kan jij verder gaan met je gasten te ontvangen’, zegt Freddie tegen zijn vader. Hij steekt dankbaar een duim op.

De versieringen die zijn aangebracht in de tuin, zien er zeer verzorgd uit. We komen langs diverse zitjes, statafels en fakkels die waarschijnlijk straks worden aangestoken. Er zijn zelfs obers die achter buffettafels diverse hapjes en drankjes serveren.

Zijn slanke moeder, die gekleed is in een pastelkleurige japon, zie ik bij de serre naar ons kijken. Er kan geen lachje van af. Vreemd, ze herkent mij toch? Ik sta nota bene naast haar zoon. Maar die is honderduit aan het kletsen met anderen. Zo bekeek ze mij ook, de eerste en enige keer dat ik hier was. Misschien zal dat altijd wel zo blijven. Ze wendt haar hoofd weer naar het stel dat bij haar staat.

‘Freddie, ik denk dat we je moeder moeten gaan feliciteren.’ Mijn hand leg ik op zijn bovenarm, die ik zachtjes schud. Het is natuurlijk wel de bedoeling om haar als een van de eersten te begroeten.

‘Ja, dat zullen we maar eens gaan doen’, zegt hij tegen me en neemt afscheid van degenen met wie hij sprak.

Met onze handen ineens gevlochten, lopen we naar zijn moeder toe. Het stel dat bij haar staat maakt plaats voor ons en gaat richting de bar.

‘Ma, gefeliciteerd.’

‘Dank je, Frederick.’ Ze houdt haar wang op zodat hij haar een kus kan geven.

‘Van mij ook de felicitaties, mevrouw.’ Ik schenk haar mijn glimlach en geef haar een hand. Even gaat het gevoel door me heen dat ik een lichte buiging voor haar moet maken.

‘Bedankt.’ Het klinkt wat stijfjes, maar ik blijf gewoon mezelf en maak haar een compliment.

‘U ziet er erg mooi uit. En de aankleding van de tuin is ook schitterend.’

Ze knikt. ‘Jullie willen vast een glaasje champagne.’

Freddie maakt aanstalten om naar de drankentafel te gaan. 'Ik haal het wel voor ons.'

Met een glas champagne toosten we op het jubileum van zijn ouders. Zijn moeder heeft zich weer onder haar gasten gemengd.

De bubbels tintelen heerlijk in mijn mond, maar mijn lichaam tintelt nog meer als hij in mijn oor fluistert: 'Wij samen, Soof. Jij en ik.'

'Broertje.'

Zodra ik een lage stem hoor, met dezelfde klank die Freddie ook in zijn stem heeft, gaat er een rilling door mijn lijf.

Freddie draait zich om, ik volg wat minder snel. 'Eduard', zegt hij vermoeiend.

Zijn broer laat een gulzige blik over me heen gaan. 'En daar hebben we je prachtige vriendinnetje. Je ziet er verrukkelijk uit, Sophie.'

Freddie's ogen schieten nog net geen vuur, zodra Eduard mijn hand pakt en er een kus op drukt.

'Hallo, Eddie.' Ik ben gelijk op mijn hoede.

Freddie wordt aangesproken door een gast die gelijk een gesprek met hem aanknoopt. Ik wil met hem meelopen, maar Eddie is me voor. 'Niet zo snel.'

Hij had mijn hand nog niet losgelaten en trekt me naar hem toe. Freddie kan niets anders doen, dan met de man die hem aansprak mee te lopen, om zijn partner te begroeten. Hij kijkt nog over zijn schouder naar me en verdwijnt tussen de menigte.

'Heb je me gemist, Fie?' Eddie heeft een gevaarlijke grijns op zijn knappe gezicht. Zijn wijsvinger glijdt over mijn hals en blijft liggen op een klein litteken. 'De zon is me goedgezind.' Hij geniet.

Ik weet waarom hij dat zegt, maar ik ga geen scène maken. Ik hou me kalm en rustig.

‘Hoe je smaakt, staat nog vers in mijn geheugen gegrift’, gaat hij door met lust in zijn ogen. Die hebben dezelfde groene kleur en vorm net als zijn broer. Zijn eeneiige tweelingbroer.

‘Eddie, hou op.’ Ik probeer mijn hand uit de zijne te halen, maar dat staat hij natuurlijk niet toe en houdt die hardhandig vast.

Waar is Freddie wanneer ik hem nodig heb. Ik wil omkijken, maar Eddie legt zijn vrije hand in mijn hals en haalt me naar voren. We staan zo dicht tegen elkaar aan, ik voel gewoon zijn lichaam tegen de mijne.

Zachtjes, maar duidelijk zegt hij tegen me, met zijn mond bij mijn oor: ‘Voor je het weet, zit ik weer in je lekkere lijf. En dan neem ik je hard, heel hard totdat je het uitgilt en je niemand anders meer wilt dan mij.’

Ik wil me losrukken. Hij moet met zijn poten van me afblijven, maar zijn greep is te sterk om er uit te kunnen worstelen. Onverstoorbaar grauwt hij nog: ‘Wat van Freddie is, wordt van mij.’

‘Poppetje, sorry.’ Freddie heeft zich los kunnen maken uit een gesprek. ‘Ik ben al lang niet meer bij een gelegenheid zoals deze geweest.’ Hij drukt lief een kus in mijn haar. ‘Eddie heeft zich gedragen, of niet?’

‘Het geeft niet.’ Ik geef geen antwoord op de vraag over zijn broer. Anders gaat deze avond een hele andere kant op.

Freddie laat zijn hand door zijn blonde haren glijden. Met zijn andere arm, die om mijn middel wordt gelegd, trekt hij me dicht tegen hem aan.

‘Wat is er?’ vraag ik hem. Elke keer als hij met zijn hand door zijn haren gaat, wordt hij nerveus, onrustig om iets.

‘Ik vind het gewoon fijn dat je vanavond hier bij me bent.’ Hij drukt zijn lippen tegen mijn slaap.

‘Dat spreekt toch voor zich?’ Ik snap het even niet waarom hij dat nu tegen me zegt.

Een lage stem broemt achter me. ‘Frederick, dat jij je hier nog durft te vertonen.’

Freddie’s gezicht betreft. Door de Spaanse zon is hij flink bruin geworden. Sterker nog, we zijn vanochtend teruggevlogen naar Nederland. Maar ik zie hem bijna wit wegtrekken.

‘Hallo, Reinier. Goedenavond, Machteld. Phileine.’ Zijn stem klinkt gelaten.

Ik zet mijn verkoopster glimlach op en draai me om naar de mensen die Freddie hebben aangesproken. Ik zie ze duidelijk schrikken.

Heb ik iets tussen mijn tanden ofzo?

Phileine die ik al eens ontmoet heb, neemt het woord.

‘Papa, mama. Dit is dus zijn nieuwste aanwinst. Erg hè?’ Nou, zeg. Wat een belediging. Freddie is ook sprakeloos. Daarom zat zijn hand net in zijn haar, hij zag hen al aankomen.

Laat mij maar eens, scattie. ‘Goedenavond. Mijn naam is Sophie. En u bent?’ Ik steek mijn hand uit, maar niemand pakt die aan.

‘Het is dat Victor en Vivian onze beste vrienden zijn. Maar als ik geweten had dat jij hier zou zijn, dan was ik zeker niet gekomen.’ De vader van Phileine kijkt boosaardig naar Freddie die verstijfd naast me staat.

‘En hoe durf je je hier, met een of andere vervangster van mijn dochter, te laten zien.’ Phileine’s moeder doet er nog een schepje bovenop.

Ik kreeg net van Eddie een rilling maar deze voor mij nog onbekende mensen op hun dochter na, geven mij ook de kriebels.

‘Hij heeft gewoon gezocht naar een look-a-like van mij.’ Phileine kijkt ons allebei nog even aan. Ze draaien zich alle drie om en laten ons verbijsterd achter. Mij in ieder geval.

‘Freddie, gaat het?’ Ik wrijf over zijn rug heen en weer. ‘Hé, zeg eens wat. Frederick.’

Hij knippert met zijn ogen en kijkt me zijdelings aan. Vluchtig laat hij zijn hand weer door zijn haren glijden.

‘Het spijt me.’ Het doet hem dus heel veel.

‘Wat spijt je. Wat was dat voor een vertoning?’

Freddie kijkt terneergeslagen. ‘Het spijt me dat ik je hierheen heb meegenomen.’

Jemig, het lijkt wel een déjà vu. De eerste keer dat ik hier was heeft hij mij ook gezegd dat het hem speet omdat hij me hierheen had meegenomen. En het ging om dezelfde persoon. Phileine. Zijn ex. En de vriendin van Eddie.

‘Ik heb een borrel nodig.’ De bar is vlakbij. Hij neemt mijn hand en met een snelle tred zijn we er zo. ‘Wat wil jij?’ Hij bestelt een whisky.

‘Eh, doe maar een margarita.’ De ober gaat aan de slag met flessen sterke drank.

Er staan nog meer obers achter diverse tafels waar hapjes, zowel koude als warme, staan geserveerd. Ze zijn druk in de weer. Door een microfoon wordt aangekondigd dat het warm buffet is geopend. De gasten verdwijnen naar diverse hoeken waar allerlei hapjes klaar staan.

Ik heb ook eigenlijk wel trek, mijn maag geeft aan dat het inderdaad tijd is om iets te gaan eten. Ik hoor kleine borreltjes tekeer gaan in mijn buik.

Hij geeft een margarita aan mij en slaat de whisky in een keer achterover. 'Doe nog maar een. Een dubbele.' Freddie geeft het lege glas terug aan de ober.

Ik nip aan mijn drankje en observeer hoe Freddie zijn dubbele whisky weer in een keer achterover slaat.

Ik weet nog steeds niet wat er aan de hand is, wat er speelt tussen zijn ex- schoonouders.

'Broertje.' Eduard komt ons grijnzend tegemoet. 'Gaat 'ie lekker?' Hij slaat Freddie op de rug, het lijkt gebroederlijk, maar ik weet dat dat niet zo bedoeld is.

'Blijf van me af', snauwt hij dan ook en schudt de arm van Eddie van zich af.

'Rustig aan, Fredje. Een herhaling kunnen we niet gebruiken.'

Herhaling? Van wat. Waar heeft hij het over? 'Mag ik vragen waar je het over hebt, Eddie?'

Zijn ogen glijden ongegeneerd over mijn lichaam. Geamuseerd antwoordt hij: 'Je mag me alles vragen, schoonheid.'

Freddie hoor ik diep inademen, maar ik richt me op zijn broer. 'Herhaling. Je zei herhaling. Is er iets gebeurd?' Ik negeer zijn woorden van eerder deze avond en probeer normaal tegen hem te doen. Maar ik ben heus niet vergeten wat hij mij heeft aangedaan.

Een grimmige lach komt op zijn gezicht. Ik vrees dat het iets ergs is en kijk naar Freddie. Die tuurt in zijn glas.

De tweelingbroers lijken zo veel op elkaar. Ik kan Freddie nu aan zijn kleding herkennen. Maar als je het niet weet zie je echt niet, wie Eddie of Freddie is.

'Laat maar, Ed. Ik vertel het haar zelf wel', verzucht mijn mooie man.

‘O, dat hoeft niet. Ik was getuige. Jij was hels en verblind. Je kunt het niet zo goed na vertellen hoe ik het heb ervaren.’

‘Heb je me niet gehoord? Ik zei, laat maar.’ Ze staan als kemphanen tegenover elkaar.

‘Weet je, Fie...’ begint Eddie.

Freddie kijkt zijn broer nijdig aan en bestelt nog een dubbele whisky, de bar is enkele stappen van ons verwijderd.

Ik vraag me af waar Phileine is. Gaat dit over haar? Haar ouders hadden Freddie hier niet verwacht.

‘Fredje heeft hier de boel kort en klein geslagen.’

Wat? Mijn mond valt open. Freddie agressief? Ik geloof het haast niet. Jaloers, dat ken ik wel van hem. Maar de boel kapot maken, dat betwijfel ik.

‘Je kent je vriendje pas... hoeveel weken?’ vraagt Eddie aan mij.

Voordat ik daarop kan reageren heeft Freddie me bij de hand genomen. ‘Kom, we gaan wat eten halen. Ik hoorde je maag rommelen.’

Daar is hij weer. Met zijn vriendin. Ze komen bij ons staan en zetten hun bordje neer op tafel, waar een heerlijke geur van af komt.

‘Heb je het al geproefd? Het smaakt overheerlijk.’ Phileine glimlacht er zelfs bij als ze me aankijkt. Het lijkt wel of ze die gemene woorden helemaal niet heeft gezegd eerder op de avond. Heeft ze misschien ook een tweelingzus, vraag ik me af.

‘Wat moet je hier? Ga ergens anders eten.’ Freddie kijkt zijn broer fel aan. Zowel Phileine als Eddie negeert hem.

Toen we net de smakelijke hapjes zijn gaan halen, heeft Freddie tegen me gezegd dat het helemaal niet zoveel

voorstelde wat er hier ooit heeft afgespeeld. Voor hem is dat hoofdstuk gesloten. Op een ander moment zal ik hem er weer naar vragen, het maakt mij nieuwsgierig. Phileine wijst op mijn bordje een stukje vlees aan. 'Dat moet je eerst proeven.'

Ik volg haar raad op en prik een stukje aan mijn vork.

De smaak laat ik tot me komen en proef een verassende mix van specerijen. 'Inderdaad, het smaakt lekker.'

Ik kijk even naar Freddie die me een kleine lach schenkt. We denken allebei hetzelfde. Het woord "lekker" heeft een bepaalde betekenis voor ons.

Met een nieuw glas whisky voor zich, is hij ook maar aan het eten gegaan.

'O, we hebben ook nog hetzelfde drankje.' Phileine neemt haar glas en pakt de mijne die ze aan me geeft. 'Kom, dan gaan we een toast uitbrengen. Op ons. De schoonzusjes.' Ze tikt mijn glas aan.

Ik ben een beetje overvallen. Haar vijandigheid heeft plaats gemaakt voor vriendelijkheid. Voor mij hoeven we geen dikke vriendinnen te worden, maar ze is toch mijn schoonzusje in wording. Ze is best aardig.

Ik vang een glimp van zijn ouders op die naar ons kijken. Voor omstanders lijkt het net of we gezellig staan te keuvelen met z'n vieren. Beide broers hebben hun arm om hun vriendinnetjes geslagen en eten met een hand af en toe een hapje. Echt identiek.

Nu we hier toch staan wil ik wel wat meer weten over hen en vraag aan Eddie: 'Wat doe je voor werk?'

'Ik ben programmeur bij een automatiseringsbedrijf. Heel wat anders dan duf boekhoudertje spelen, hè twinbrother?'

Freddie doet net alsof hij niets hoort en eet gewoon door terwijl hij om zich heen kijkt. Zijn glas is alweer leeg.

‘Ik werk bij een platenmaatschappij in de grote stad’, zegt Phileine enigszins met trots. ‘En jij?’

‘Samen met mijn zus Gwen run ik een goedlopende kledingzaak.’

Phileine fronst haar voorhoofd. ‘O, ja? In de Hoofdstraat? Je kwam me al zo bekend voor.’ Lachend zegt ze er achteraan: ‘En niet omdat we op elkaar lijken.’

Ik knik naar haar hals. ‘Die ketting die je draagt, heb je bij mij in de winkel gekocht.’

‘Werkelijk waar? Dat aparte winkeltje. Iets met een B, Blink, ofzo?’

‘Bijna goed. Blingg’, corrigeer ik haar.

Plotseling trekt Freddie me zomaar uit het gesprek weg. ‘Kom.’

Niet dat ik het erg vind, maar het had wel wat subtieler gemogen. Bij de bar bestelt hij nog een dubbele whisky en een margarita. Daarna neemt hij me mee het grote huis in.

Hoofdstuk 2

Ik dacht dat we in de serre of woonkamer gingen zitten, maar Freddie gaat naar boven, de gewelfde houten trap op. Ik volg hem maar, ben benieuwd waar we uitkomen.

Eenmaal boven aangekomen lijkt het wel of ik me in een rijk uitgerust hotel waan. Zes deuren aan beide kanten in een enorme lange gang. Alle materialen en kleuren die gebruikt zijn, komen prachtig met elkaar overheen.

Freddie trekt nog steeds aan mijn hand waardoor de margarita klotst in het glas. Ik drink er snel een slokje uit. Bij een van de vele deuren blijft hij staan en maakt die open. Als ik ook binnen ben doet hij deze gelijk op slot.

‘Is dit jouw oude slaapkamer?’ vraag ik.

‘Yep.’

Het is uiteraard een ruime kamer waar niet zoveel meubels in staan. Een bureau, stoel, bed, nachtkastje, kledingkast, een zitje en een televisie. Posters van surfers die op hoge golven hun trucjes uitvoeren en vele van Angelina Jolie sieren de wanden.

‘Echt, joh? Angelina?’ plaag ik hem terwijl ik rond kijk.

Hij grijnst en gaat op het bed zitten. Zijn colbertje heeft hij netjes over een stoel gehangen. Ook zijn schoenen staan eronder.

Ik zie nog een deur, zeker van een badkamer. ‘Mag ik?’

Het longdrinkglas zet ik op het bureau neer.

Freddie laat zijn bovenlichaam achterover vallen op het matras. ‘Ja, hoor.’ Hij legt zijn onderarm op zijn voorhoofd.

In de spiegel check ik of mijn haren en make-up nog goed zitten. Een plukje haar zit niet naar mijn zin, gauw stop ik die achter mijn oor.

‘Schatje!’

Vanuit de badkamer zie ik dat Freddie op het matras naast zich klopt met zijn hand. ‘Kom.’

Zodra ik mijn nieuwe pumps uit heb gedaan komen mijn voeten op het karamelkleurig tapijt terecht. Het voelt aangenaam zacht onder mijn blote voeten. Voorzichtig, om mijn jurk niet te kreuken, ga ik naast mijn vriendje liggen. Mijn hoofd leg ik op zijn brede borst, op zijn hart, dat iets versneld klopt.

‘Ga je me nog vertellen wat er hier gebeurd is?’ Ik speel met de knoopjes van zijn overhemd. Ze zijn vastgemaakt met wit garen, die afsteken op de groene stof.

‘Nee.’ Typisch Freddie, die niet echt praat over gevoelige dingen. Ik grinnik, begin hem al goed te kennen.

‘Lach je me uit, Soof?’ Hij strijkt over mijn haren en kriebelt me dan verder over de blote huid van mijn schouder.

‘Ik zou niet durven.’ Ik kan hem niet dwingen. Hij moet het maar uit zichzelf zeggen. Met een hand begin ik zijn stropdas los te maken. En de knoopjes van het groene overhemd vragen er gewoon om. Een voor een maak ik ze los. Zijn blote borst komt steeds meer tevoorschijn. Mijn nagels krassen over zijn gebruinde huid.

‘Je kunt beter je jurk uit doen’, zegt hij zachtjes. ‘Voor je het weet, scheur ik die van je lekkere lijf.’

Ik stop met het losmaken van de knoopjes. ‘Die jurk heeft een vermogen gekost!’ roep ik verontwaardigd uit en richt me op.

Hij grinnikt om mijn aangedane blik. 'En dat zou zonde zijn. Of niet, poppetje.' Mister goodlooking geeft er een knipoog bij en knijpt in mijn zij.

We hadden ruzie om wie de peperdure jurk zou betalen. Ik wilde dat zelf doen, maar hij stond erop dat hij zijn geld aan mij uitgaf.

Nog een beetje gefrustreerd, dat ik de jurk niet mocht betalen, zeg ik nukkig als een klein kind: "t Is jouw jurk, dus jij mag bepalen wat ik er mee moet doen.' Het bed veert mee als ik ervan op sta.

'Pas op, jij.' Freddie kijkt me begerig aan. Hij haalt zijn onderarm iets omhoog. 'En kom hier met dat waanzinnige lichaam van je.'

Ik laat mijn jurk langzaam, nadat ik de rits heb losgemaakt, van me af glijden. Ik draag er geen beha onder. Met alleen een kanten zwarte hipster aan, sta ik in zijn oude slaapkamer.

Hij ligt nog steeds op bed. Zijn benen bungelen langs de witte bedrand. 'Blijf je daar nog lang staan?' vraagt Freddie ongeduldig.

'Misschien wel, heb namelijk een prachtig uitzicht.' Ik lik met het puntje van mijn tong over mijn onderlip.

'Ik ook.' Hij grijnst en wrijft over zijn voorhoofd. Al zuchtend doet hij zijn ogen dicht, maar die gaan langzaam weer open. 'Sophietje, moet ik je laten smeken?' Hij ondersteunt zijn bovenlichaam met zijn onderarmen en staart me aan.

Mijn handen laten mijn kanten slipje sensueel naar beneden glijden. 'Smeken voor wat?' Ik draai het om mijn vinger en gooi het in zijn gezicht.

Een sexy laag lachje galmt door de kamer waarvan ik knikkende knieën krijg.

Zijn ogen glijden hunkerend over me heen.

Ik krijg super veel zin om hem helemaal gek te maken.

Freddie ligt daar maar, met zijn overhemd half open, mij een beetje uitdagen. Ik zal h  m eens laten smeken. Wanneer ik aan het voeteneind van het bed sta, laat ik mijn knieën op het tapijt neerkomen. Ik duw zijn benen iets naar buiten en ga er tussen zitten, waarna ik zijn leren riem los maak. Zo ook de knoop en ritssluiting van zijn broek. ‘Omhoog’, beveel ik.

Mijn knappe vriendje haalt zijn heupen omhoog zodat ik zijn broek en gelijk maar zijn boxersshort naar beneden kan trekken.

‘Hij staat al omhoog’, zegt hij hees.

Door die woorden krijg ik nog meer zin om hem in mijn mond te proeven en buig me voorover. Mijn ogen gluren naar de verhitte blik in zijn gezicht.

‘Soof.’ Freddie’s handen gaan door mijn haren. Hij begint zwaarder te ademen. Ik ga ervan uit dat hij het lekker vindt en gebruik ook mijn handen voor meer genot. Mijn eigen lust stijgt ook aanzienlijk door zijn gekreun die steeds luider wordt.

‘Ik wil in je zijn, schatje.’ Moeizaam komt hij overeind, omdat hij nog altijd op bed ligt. Zijn kracht is mijn gespierde hunk echter niet verloren. Zijn sterke armen tillen me zo op van het zachte tapijt en hij zet me op zijn schoot. Probleemloos glijdt hij in mij.

Mijn borsten liggen strak tegen zijn brede borst aan, maar zijn overhemd zit er tussen. ‘Doe ‘es uit.’

De laatste twee knoopjes die nog dicht zaten begint hij grijnzend los te maken. ‘Ja, mevrouw.’ De mouwen van het groene overhemd trekt hij over zijn armen en legt het naast zich neer.

Ik vlei me weer tegen zijn lekkere body aan. ‘Veel beter zo’, mompel ik goedkeurend. Mijn vingers laat ik over zijn rug heen en weer gaan en ik plant kusjes op zijn schouder.

Ik kan nog net ademen als hij me nog strakker tegen hem aantrekt, door de wrijving schuren mijn tepels tegen zijn hete lijf.

'Soof, ik ben zo gek op je.' Zijn lage stem is dichtbij mijn oor, hij bijt er zachtjes in. Ik wiebel een beetje want dat kriebelt. Freddie uit een klein kreuntje, maar houdt me nog wel op zijn schoot en stoot elke keer een stukje dieper in mij.

'Kijk me eens aan?' Met een hand pakt hij rustig mijn kin vast. Mijn ogen gloeien van opwindning als ik in de zijne kijk die met hetzelfde verlangen terug smeulen.

'Je bent altijd zo lief voor me.' Zijn fluwelen lippen strelen teder over mijn mond. 'En ongelooflijk lekker.' Hij maakt me nog steeds verlegen met zijn lieve woorden die hij tegen me zegt.

'Jij ook, scattie', fluister ik terug. Ondertussen bewegen we gestaag in en uit elkaar, mijn bloed begint sneller te stromen.

'Zo mooi.' Zachte vingertopjes trippelen over mijn verhitte gezicht. 'Kus me.' Een vage glimlach siert zijn waanzinnige lippen. Ik grijns terug en doe wat hij me gevraagd heeft.

Ik kan zelfs niets meer over hem zeggen, ben helemaal bedwemeld. Iedere keer als we de liefde bedrijven, voelt het hemels, altijd weet hij mij te raken.

Zijn schorre stem brengt me in hogere sferen als hij zachtjes fluistert: 'Blijf voor altijd bij me.'

Zodra ik mijn onderbroek heb gevonden, loop ik de badkamer in. Eerst plassen, ik moest eigenlijk heel nodig. Ik heb ooit gelezen dat je met een lege blaas minder gevoelig bent tijdens een vrijpartij, omdat je je blaas dan niet hoeft aan te spannen, dan wanneer die vol is. Inwendig lach ik om mezelf. Zit ik me dat te

bedenken, terwijl ik op de plee zit. En wel in zijn oude kamer.

Ik trek de wc door en was mijn handen. Zou Freddie hier veel vriendinnetjes hebben meegenomen? Ik kan het wel een keer aan hem vragen, maar ik weet niet of hij daar antwoordt opgeeft. Zal wel niet.

Jammer genoeg heb ik mijn tasje in de auto laten liggen. Ik wil mijn make-up bijwerken. Mijn gezicht is een beetje verhit door de inspanning van net. Een beetje? Zeg maar een beetje boel, als ik mezelf nauwkeuriger in de spiegel bekijk.

In het kastje dat ik openmaak zie ik tubes en flessen douchegel, deodorant, tandpasta en scheerspullen staan. Allemaal in Freddie's favoriete merken, die je niet in een gewone drogist kan kopen. Ik heb ze ook in zijn eigen badkamer zien staan.

Zijn zware ademhaling, gevolgd door gesnurk, is duidelijk hoorbaar. Mijn prachtexemplaar is in dromenland. Hij is gelijk in slaap gevallen nadat we nog nagenietend, in elkaars armen, wilde uitrusten. Met de bedoeling om weer naar het feest toe te gaan.

Normaal snurkt Freddie niet, maar nu wel, waarschijnlijk door de alcohol. Hij zal er morgen wel een flinke kater aan overhouden.

Op een enkele nacht na hebben we heerlijk, drie weken lang, iedere nacht samen doorgebracht tijdens onze vakantie. Samen wakker geworden. Samen genieten.

Ik zucht. Ik mis hem nu al, denkend aan de nachten die komen gaan. Overmorgen begint de werkweek weer.

Met een kam, die ik gevonden heb in een laatje, ga ik door mijn haren en laat het schuin over een schouder vallen. Met een wc-papiertje dep ik mijn glimmende wangen en mijn voorhoofd. Zo moet het dan maar.

Ik ben nog niet moe en heb geen zin om het gesnurk van Freddie aan te horen.

Als ik mijn japon en pumps weer aan heb, kijk ik naar hem. Zelfs als hij slaapt is hij aantrekkelijk.

Ik laat hem maar liggen, zal hem toch niet wakker krijgen met de grote hoeveelheid whisky in zijn lijf.

Eenmaal beneden bedenk ik me dat ik hier niemand echt ken. Vanuit de serre zie ik hoe zijn ouders met hun gasten praten. Ze hebben er een echt verzorgd feest van gemaakt. Versieringen langs en in de bomen. Verse bloemen op de tafels, hapjes en drankjes in overvloed. Er ontbreekt niets. Zelfs porseleinen borden, zilver bestek en kristallen glazen worden gebruikt.

Ik wandel de verlichte tuin in en bestel nog een margarita bij de barman. De fakkels zijn aangestoken, het begint al donker te worden.

Ik voel me te goed om als een muurbloempje alleen te staan en loop naar mijn leeftijdsgenoten. De enige die ik een beetje ken.

Eddie's ogen beginnen te glimmen als ik hen nader. 'Schone zus, kom erbij. Ik voel me vereerd. Ik wist wel dat je naar me toe zou komen.'

Phileine glimlacht zowel naar mij, als naar haar vriend. Ze vindt zeker dat Eddie een vriendelijk gebaar maakt.

'Waar heb je mijn broertje gelaten?' Hij kijkt om zich heen, maar kan hem natuurlijk niet vinden.

Op dit moment ben ik niet bang voor hem. Er zijn veel mensen om ons heen en ook Phileine staat erbij. Hij kan me niets aandoen.

'Hij, eh... Freddie voelde zich niet lekker. Misschien iets verkeerd gegeten.'

‘Teveel gezopen zeker’, zegt hij lachend. Zijn lege bierglas zet hij op tafel. Ga maar een nieuwe halen, denk ik bij mezelf.

‘Biertje voor jou, liefjie? En jij nog een margarita?’ Ze kijkt me vragend aan.

‘Nee, dank je. Ik heb nog.’

‘Ben zo terug.’ Ze geeft Eddie een kus op zijn wang. Hij merkt het niet, want hij kijkt hebberig naar mij.

‘Gelukkig, die is weg’, grijnst hij jongensachtig.

Ik mis opeens Rens. Rens, mijn beste vriend. Waarvan ik bijna dagelijks een vette grijns krijg te zien.

‘Kom eens wat dichterbij me staan’, probeert hij.

‘Wat denk je nou zelf’, reageer ik bits terug.

‘Als jij het niet doet, kom ik naar jou.’ Eddie kijkt me dreigend aan. ‘En dan sleur ik je in een of andere kast.’

Wat denkt hij wel, ik laat me niet gek maken door hem.

‘Ik kan zo gaan gillen, hoor. Ik ben niet bang voor je’, zeg ik zelfverzekerd.

Hij knijpt zijn ogen samen en begint opeens hard te lachen. ‘Ook nog een stoer wijf. Niet bang voor mij, hè?’

Omdat hij redelijk hard lacht, kijken enkele gasten om. Ze knikken ons vriendelijk toe.

‘Weet je, al die geile vriendinnetjes van Freddie merkten niet eens dat ik het was. Jij bent de eerste.’ Hij zegt het of we een normaal, alledaags gesprekje voeren. Ik vind het beter dan de vijandelijke toon die hij me eerder op de avond gaf. Ik kan natuurlijk wel meer te weten komen over Freddie. Hij praat niet graag over zijn familie en verleden.

‘Hoeveel waren het er dan? Ik weet uit eigen ervaring dat jij niet zo goed in bed bent als je broertje.’ Ik drijf het beeld dat in me opkomt weg.

‘Oeh, denk aan mijn ego, Fie.’ Overdreven slaat hij zijn hand op zijn hart. ‘Als jij had meegewerkt, dan zou je je in de zevende hemel hebben gewaand.’

Genieten onder zijn handen? Never nooit niet.

Hij speelt met zijn lege bierglas. ‘We waren achttien, negentien, nu zijn we zo’n tien jaar verder. Nou, tel maar uit hoeveel grietjes we gehad hebben, wij hebben echt niet als monniken geleefd.’

Zolang en zoveel? ‘Jij bent echt niet wijs. Waarom doe je dat Freddie aan?’ Mijn lovers zijn ook niet op een hand te tellen, maar we hebben het nu niet over mij.

‘Waarom?’ vragend kijkt hij me aan.

‘Ja, dat wil ik weleens weten. Ik ken Freddie als een rustig iemand, die niemand kwetst.’

‘Rustig? Nou, dan ken je hem echt nog niet, Fie.’ Hij schudt zijn hoofd.

Ook zo verwarrend, onze namen. Ik kijk waar Fie, Phileine, blijft maar ze danst op een geïmproviseerde dansvloer met haar vader.

‘Freddie ging door het lint toen hij doorkreeg dat ik zijn vriendin neukte. Ze woonden al samen.’ Hij zegt het alsof het de gewoonste zaak van de wereld is.

Volgens mij beseft hij niet eens wat hij zegt en al vele malen heeft gedaan. ‘Vind je dat gek? Hoe zou jij reageren als het andersom zou zijn geweest.’

Een zacht lachje komt diep uit zijn keel. ‘Dat zou mij niet overkomen. Ik ben daar veel te gewiekt in, schoonheid.’ Hij bekijkt me nog eens goed en pakt daarna mijn hand stevig vast.

‘Eddie, laat me los’, zeg ik knarsetandend. Ik wil niet dat hij me aanraakt en schud met mijn hand om uit de zijne los te komen.

‘Ik zal je vertellen wat er gebeurd is, als je met me danst.’

Verbaasd over zijn aanbod overweeg ik wat ik zal doen. Het klinkt interessant, maar ik voel me schuldig ten opzichte van Freddie. Ik ben niet vergeten hoe ruw Eddie mij behandeld heeft. De nieuwsgierigheid wint het. Ik wil weten wat er hier heeft afgespeeld, van Freddie krijg ik het waarschijnlijk niet te horen. 'Goed dan, vertel het maar.' Ik ga gillen én schreeuwen als hij zijn handen niet thuis kan laten.

Het lijkt net of ik met mijn vriend dans, alleen Freddie danst niet. Nooit.

Er dansen meer gasten om ons heen, de muzikanten spelen bekende, wat oudere nummers.

Eddie heeft zijn arm om mijn middel heengeslagen. Ik denk gewoon dat het Freddie is. De handelingen die hij mij destijds gaf, waren ronduit walgend. Ik herhaal in mezelf om daar niet aan te denken, nu hij mijn hand omsluit. Waar ben ik aan begonnen.

'Luister en huiver.' Hij glimlacht. 'Nou, op een zondagmiddag zaten we hier in de tuin. De ouders van Phileine waren er ook. Ik zag alleen maar een verliefd broertje, terwijl ik het met zijn vriendin deed. Zij keek ook verliefd naar hem. Ik kon het niet hebben, die blik wilde ik ook van haar.'

'Wist ze wel dat jij het was, met wie ze...'

'Nee, eerst niet. Maar ik was gek op d'r. Op een gegeven moment heb ik het tegen haar gezegd. Al die keren dat we bij elkaar waren, dacht ze echt dat ik mijn broer was.' Hij draait me twee maal rond en trekt me dan dicht tegen hem aan. Eddie ruikt hetzelfde als Freddie, mijn favoriete luchtje. Zijn stem ligt bij mijn oor als hij verder gaat met zijn verhaal. 'Die middag heeft ze definitief voor mij gekozen.'

Hè? Zomaar ineens? 'Waarom dan?' Ik ga iets naar achteren en kijk verbaasd in zijn groene ogen.

'We gingen binnen een belangrijke voetbalwedstijd kijken, Fredje en ik. Toen heb ik gezegd dat ik verliefd was op Phileine. Hij lachte me uit en ik werd kwaad. Ik heb gezegd dat ik haar al een jaar naaide.' Met een beweging laat hij me weer zwierig ronddraaien.

'Jemig, Eddie, wat ben jij een klootzak. Hoe kan je hem dit nou aandoen.'

Hij haalt zijn schouders op. 'Ik doe het al jaren, Fie.'

'Noem me geen Fie. Ik heet Sophie. Fie is je vriendin', komt het kribbig uit mijn mond.

'Eigenlijk ben ik alweer op haar uitgekeken.' Zijn hand streelt mijn blote rug, wat ik zeker niet prettig vind. 'Ik heb een nieuwe uitdaging gevonden.' Indringend kijkt hij me aan.

'Nee, Eduard. Dat was eens en het gebeurt nooit meer', zeg ik stellig. Ik haal diep adem en kijk Freddie's evenbeeld strak aan. 'Als je me echt zo leuk vindt dan bespaar je me dat.'

'Dat was leuk, ik heb met papa gedanst.' Eddie geeft zijn vriendin geen antwoord, hij lijkt mijn woorden te overdenken.

Zoals het hoort begeleidde hij me terug, naar de statafel waar Phileine alweer stond. Zijn vingers liet hij doelbewust over mijn onderrug gaan. Bijna priemend. Ik probeerde wat vlugger te lopen, maar hij beende net zo snel mee.

'Jullie ook gedanst, zag ik?' Phileine vleit zich tegen hem aan, maar hij reageert nog steeds niet op haar. Ik vind het sneu dat hij niets tegen haar terugzegt.

'Eddie kan goed dansen', geef ik toe.

Ik merk dat ze terug denkt aan de tijd dat ze met Freddie en eigenlijk ook met Eddie was. 'Freddie danst niet, dat vond ik ook een minpunt van hem.'

Dat ben ik met haar eens. Ik heb het ook ondervonden. Ik besteed er verder geen aandacht aan en zoek zijn ouders. Ze komen net terug van het uitzwaaien van hun gasten. 'Nou, ik zal ook maar eens gaan.' Tijd om te vertrekken.

Als Freddie's ouders naderen en zich bij ons voegen, vraagt zijn vader vriendelijk: 'Hebben jullie je een beetje vermaakt?'

'Ik vond het eten erg lekker.' Hongerlap die ik ben en kijk glimlachend naar hun moeder. 'U hebt echt uw best gedaan, hoor.'

'Dank je, Sophie. Waar is Frederick?'

'Eh, die was moe. Nog van de terugreis, denk ik. En in die drie weken vakantie heeft hij ook weinig geslapen', floept het laatste er zomaar uit.

Eddie en Phileine moeten lachen.

O. Dat kwam er een beetje raar uit. Ik kijk beschamend naar zijn ouders, ze zullen wel denken.

'Wij zijn ook jong geweest, Sophie. We weten hoe het dan gaat', zegt zijn vader grijnzend.

'Dan blijf jij ook maar hier overnachten.' Ik kijk zijn moeder verschrikt aan. Dit was niet de bedoeling, en had deze uitspraak ook niet van haar verwacht.

Misschien kom ik er onderuit. 'Ik heb geen spullen bij me.' We nemen wel een taxi als ik Freddie wakker kan krijgen.

'Toiletartikelen hebben we hier genoeg. Phileine leent je wel ondergoed en kleding.' Zijn moeder heeft de beslissing genomen. De woorden, "hun wil is wet, wij gaan daar niet tegen in, we moeten die respecteren"

gaan door mijn hoofd. Freddie heeft me dat eens gezegd over zijn ouders.

‘Blijven jullie logeren?’ vraag ik aan Phileine en Eddie. Natuurlijk kijkt hij me glunderend aan.

‘Wij hebben ook alcohol gedronken. Mijn slaapkamer is naast die van mijn broertje.’

Ik had het kunnen weten. Maar zijn vriendin is bij hem en de deur kan op slot. Ik heb niets te vrezen dat hij me lichamelijk wat aan doet. En wellicht hebben mijn woorden ook wat teweeggebracht bij hem. Als we allemaal gewoon doen, komt het best goed.

Om ons heen ruimen de obers en bediendes tafels en stoelen op. De vuile borden, bestek en glazen worden in kratten gedaan.

‘Phileine, zorg jij ervoor dat Sophie wat kleding van jou krijgt?’ Die knikt naar haar schoonmoeder.

Ik moet ze bedanken. Ze zijn best aardig. ‘Bedankt voor uw gastvrijheid, mevrouw.’

Haar koele ogen worden wat warmer. ‘Graag gedaan. Je mag me wel Vivian noemen. Mijn man heet Victor.’ Ze glimlacht een beetje.

‘Dank u wel, Vivian. Ik ben erg gek op uw zoon.’

‘Dat weet ik, ik zie het aan je.’ Even kijkt ze naar haar andere schoondochter en dan weer naar mij. ‘Ik merk het ook aan Frederick.’

Hoofdstuk 3

‘Goedemorgen, poppetje van me.’

Een sexy, lage stem praat tegen mijn lippen aan. Mmm, ik moet nog even wakker worden, heb niet zoveel geslapen vannacht. Ik had een droom, die heel veel leek op een moment die ik eerder heb beleefd. En daar lag ik uren van wakker.

Ik droomde namelijk dat ik in een jongensbed lag. Natuurlijk slapen we niet, we lagen te rollebollen. Zijn gezicht zag ik niet goed, zijn lijf des te meer. Ik weet nog wel dat mijn hand over zijn wasbordje ging. En Freddie heeft er geen. Dat verwarde me enigszins.

Mijn ogen gaan niet vanzelf open, ben nog een beetje moe van het overdenken wat ik nu droomde.

‘Gadver, Freddie!’ Ik voel iets nats op mijn wang druppelen. ‘Ben je nu aan het kwijlen?’

‘Doe je ogen dan open’, zegt hij lachend.

Ik open een oog, want ik weet niet of ik het kan aanzien als hij als een kwijlende bulldog boven me hangt.

‘O.’

Freddie zit half op bed met alleen een zwarte boxershort aan. Hij heeft zich net gedoucht. Een paar druppels van zijn natte haren kwamen op me neer.

Ik hijs me omhoog en sla mijn armen om hem heen. ‘Goedemorgen, scattie.’ Mijn zachte wangen komen tegen zijn harde stoppels aan. ‘Je hebt de hele nacht gesnurkt. Teveel dubbele whisky’s op?’ Al kroelend ga ik door zijn natte haren.

‘Ik voel het in mijn kop, ja.’ Grote handen kneden mijn schouders licht, wat ontspannend aanvoelt. ‘Heb jij dan wel kunnen slapen?’

Mijn hoofd schudt van nee. ‘Eigenlijk niet. En je broer was aan het rampetampen, hij ging flink te keer.’

Natuurlijk kreunde Eddie expres heel erg hard en Phileine schreeuwde het ook flink uit. Tot driemaal toe. 'Pit hij hier ook?' vraagt mijn hottie verbaasd.

'Yep.' Ik werd er vannacht helemaal gek van. Vreselijk. Ik wis de gedachte aan hen snel van me af.

Het spoor van zijn wijsvinger voel ik over mijn wang gaan. 'Ik weet alleen nog dat ik kwaad op hem was, omdat... en dat we naar mijn slaapkamer gingen.'

'Het geeft niet, hoor. Ik heb me prima alleen vermaakt.'

'Wat?' Hij kijkt me ontzet aan.

'Wat, wat.' Waarom is hij nu verbaasd.

Zijn ogen worden groot. 'Ben je weer teruggegaan naar beneden? Naar het feest?'

'Kijk niet zo, joh. Ik ben geen klein meisje op wie je moet passen.' Duh, hou es op zeg.

Freddie gaat zuchtend van het bed af en geeft me een kus op mijn voorhoofd. 'Klootzak.' Hij loopt naar het raam, schuift de gordijnen open en kijkt naar buiten. 'Door die zakkenwasser ben ik gaan drinken en heb jou aan je lot overgelaten.'

Ik weet dat hij uitzicht heeft op de enorme tuin, omdat ik gisteren de damasten gordijnen heb dichtgedaan.

'Er is niets gebeurd, hoor', wil ik hem geruststellen.

'Nee, dat moest er nog bijkomen. Ik had je niet alleen met hem moeten laten.' Freddie is weer eens chagrijnig. En dat gebeurt alleen als hij denkt dat andere mannen iets van mij willen, wat niet altijd het geval is. Ondertussen ga ik ook het grote jongensbed uit.

'Met wie heb je gepraat? Je kent niemand, behalve hem en mijn... mijn...'

Ik sta gelijk op scherp. Freddie hapert. Wat wou hij zeggen? Mijn vriendin? Het is ex. Ja!

Ik ben niet jaloers aangelegd, maar hier word ik een beetje kriegel van. Ook omdat mijn maag borrelt.

‘Hallo, wat zei je? Mijn wat.’ Ik praat tegen zijn brede, blote rug. ‘Mijn vriendin? Ach, ja, we lijken ook zoveel op elkaar’, zeg ik bits.

Zijn blik gaat van chagrijnig naar opwinding als hij zich omdraait. Ik sta dan ook voor hem met alleen mijn onderbroek aan.

Freddie omhelst me en laat zijn kin op mijn hoofd rusten. ‘Soof, ik moet het niet op jou af reageren. Ik wil liever andere dingen met je doen dan tijd verspillen aan die idioot. Maar ik heb je toch gezegd dat hij al mijn vriendinnen heeft genaaid. Er hoeft maar een gelegenheid te komen en hij grijpt je.’

Ik slik. Ja, hij heeft zich al aan mij vergrepen, spijtig genoeg. Hij heeft me verkracht. En ik kots van mezelf dat ik er te laat achter kwam. Hij lijkt zoveel op Freddie, ik merkte het niet. Mijn greep word steviger om zijn blote lijf, ik druk een kus op zijn borst. Hij mag het nooit te weten komen, ik schaam me diep en hij zal woest zijn.

Mijn maag borrelt weer, tijd voor ontbijt. Freddie prikt in mijn blote buik. ‘Je hebt trek.’

‘In jou ja.’ Ik kietel hem in zijn zij, waardoor hij even zijn adem inhoudt.

‘Ik herinner me van gisteravond niet veel.’ Rustig haalt hij mijn handen uit zijn zij en houdt ze achter mijn rug.

‘Nee, je was waardeloos, presteerde niets’, probeer ik hem te stangen. Het omgekeerde is waar, zoals gewoonlijk.

‘Zo, vind jij dat.’ Hij beneemt me de adem door met zijn immens mooie ogen indringend en erg lang naar me te kijken. Ik voel mijn hele lijf opwarmen. Zijn lippen komen tegen mijn hals en wijken uiteen.

Gelijkertijd wend ik mijn hoofd opzij. 'Wat doe je nou?' Opnieuw zuigt hij in mijn nek. 'Je bent toch zo'n vampier-fan?' Hij bijt me en niet zo zachtjes ook.

Mijn armen worden nog steeds door hem achter mijn rug gehouden. 'Ja, echt wel. Maar dat betekent niet dat ik met een enorme zuigzoen wil rondlopen', treur ik. Het litteken waar Eddie gisteravond op doelde, is ontstaan door een harde beet van hem, ik hoef er niet nog een bij.

Achterwaarts val ik op het matras. Hij prikt opnieuw in mijn buik en begint me te kietelen. Ik schater het uit, krijg er pijn in mijn buik van. Ik laat me niet kennen en probeer het ook bij hem te doen.

'Ophouden.' Ik kan niet tegen kietelen en dat weet hij heel goed. Gelukkig krijg ik het hoofdkussen te pakken en mep die op zijn blonde kop, wat jammerlijk mislukt. Een sterke arm pakt losjes mijn onderarm. 'Je bent écht wel een meisje.' Met een knie leunt hij op het matras.

'Oh!'

'Die weten écht niet hoe ze een kussengevecht moeten aangaan.' Hij lacht er jongensachtig bij.

'Jij. Wacht maar', dreig ik, en neem een aanvalshouding aan. Die valt helemaal in het niet. Hij stort zich op mij neer. Mijn décolleté wordt schaamteloos onder handen genomen. Hij kneedt mijn borsten, vervolgens verslindt hij ze met zijn verrukkelijke mond.

Mijn armen leg ik onder mijn hoofd en ik geniet van zijn bewegingen. Ik heb een prachtig uitzicht, mijn ogen geven me goed de kost wat hij allemaal met me uitspookt.

Freddie behandelt mijn tepels schandalig. Hij hapt, zuigt, trekt en kust ze een voor een. Ook krijgen ze een sabbelende massage. 't Is allemaal veel te lekker.